

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
497/26.04.2018

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 3116 / 25 APR 2018

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

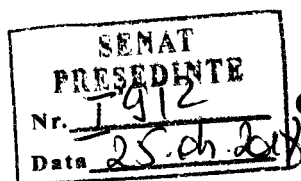
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.601A/2018

Domnului

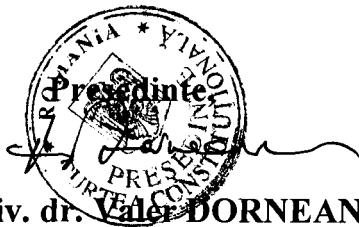
Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU

Președintele Senatului

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 9 mai 2018 (inclusiv în format electronic la adresa de mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 23 mai 2018.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

prof. univ. dr. **Valer DORNEANU**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 6014 / 2018.

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ

NR. 3112 / 25 APR 2018

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, aprilie 2018

Administrația Prezidențială - Cabinetul Președintelui
CP1/676..... / 25.04.2018

**Domnului VALER DORNEANU
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

**Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul
sănătății**

La data de 16 aprilie 2018, Parlamentul României a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății. Prin modul în care a fost adoptată, precum și prin conținutul normativ, considerăm că Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății încalcă prevederile art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și art. 77 alin. (2) din Constituție, pentru motivele expuse în cele ce urmează.

1. Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății a fost adoptată cu încălcarea limitelor cererii de reexaminare formulate de Președintele României, ceea ce contravine dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Constituție

La data de 29 noiembrie 2017, Președintele României a formulat cerere de reexaminare cu privire la legea dedusă controlului de constituționalitate, supunând

atenției Parlamentului o serie de aspecte precum: necesitatea adoptării acesteia ca lege organică, necorelarea unor dispoziții ale legii, aspecte referitoare la neclaritatea și lipsa de precizie a unor prevederi din actul normativ.

Până la finalizarea reexaminării în Parlament a legii criticate, Guvernul a emis două ordonanțe de urgență ce transpun legislativ o parte din dispozițiile legii ce făcuse obiectul cererii de reexaminare a Președintelui României (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 974 din 7 decembrie 2017 și, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2018 privind reglementarea unor măsuri în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 190 din 1 martie 2018).

Cu ocazia reexaminării, forul legislativ a operat o serie de modificări în sensul admiterii, în parte, a criticilor cuprinse în cererea de reexaminare, dar a modificat sau eliminat și un număr de 11 puncte - neindicate prin cererea transmisă de Președintele României - și care nu se aflau într-o strânsă legătură cu dispozițiile pentru care s-a solicitat reexaminarea. Astfel, motivat de necesitatea corelării legii criticate cu cele două ordonanțe de urgență, în procedura de reexaminare Parlamentul a modificat sau a eliminat unele dispoziții din cuprinsul acesteia, respectiv: art. I pct. 1, 3, 8, 9, 10, 13, 27, 30, 32, 35 și 36, în timp ce cererea de reexaminare formulată de Președintele României a vizat expres dispozițiile art. I pct. 4, 7, 15, 16, 23, 24, 25, 26, 34, 42 și art. II din forma inițială a legii adoptate de Parlament.

În concret, au fost eliminate ori modificate norme din cuprinsul legii deduse controlului de constituționalitate ce vizează dispoziții din cuprinsul Legii nr. 95/2006, deși nici textele respective și nici problematica ridicată de acestea nu au făcut, nici direct, nici indirect, obiectul cererii de reexaminare, după cum urmează:

- art. I pct. 1, referitor la completarea art. 16 privind sistemul informatic de telemedicină;
- art. I pct. 3 ce viza modificarea art. 169 alin. (1) referitoare la categoriile de spitale;
- art. I pct. 8, ce viza modificarea art. 220 alin. (2) referitoare la completarea surselor de finanțare;
- art. I pct. 9, referitor la art. 243 ce viza contractele cost-volum/cost-volum-rezultat;

- art. I pct. 10, referitor la art. 249 privitor la derogarea stabilită pentru contractele cu casele de asigurări de sănătate;
- art. I pct. 13, ce viza modificarea art. 337 alin. (1) privind cardul național;
- art. I pct. 27, referitor la art. 701¹ privind studiile clinice;
- art. I pct. 30, referitor la art. 800 alin. (8) privind suspendarea sau retragerea autorizației pentru desfășurarea activității de distribuitor en detail de medicamente;
- art. I pct. 32, referitor la art. 803 lit. c) ce viza una dintre cerințele minime stabilite pentru deținătorii autorizației de distribuție angro;
- art. I pct. 35, referitor la art. 814 ce vizează obligația de declarare a sumelor de bani/avantajelor; în plus, noua redactare face trimitere la dispoziții inexistente, respectiv la art. 193 alin. (7) lit. d²);
- art. I pct. 36, referitor la art. 857 alin. (8) privitor la efectuarea inspecțiilor.

Prin jurisprudența sa, instanța constituțională a statuat că art. 77 alin. (2) din Constituție implică un dialog constituțional între Președinte și Parlament. Acest dialog constituțional are drept efect redeschiderea procedurii legislative între aceste instituții, însă numai în limitele cererii de reexaminare, iar depășirea acestor limite ar acorda, în cadrul acestei relații, un rol preeminent fie Parlamentului, fie Președintelui României, după caz, întrucât, dacă s-ar redeschide procedura legislativă indiferent de limitele cererii de reexaminare, Parlamentul ar putea adopta o lege cu un conținut total diferit față de cea inițială, iar Președintele României nu va mai putea cere reexaminarea acesteia, fiind vorba, în sens strict formal, de aceeași lege, ceea ce impune promulgarea acesteia în termen de 10 zile de la comunicarea sa (Decizia Curții Constituționale nr. 63/2018).

În aplicarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Constituție, Curtea Constituțională a stabilit că Parlamentul trebuie să se pronunțe strict față de problemele ridicate de către Președinte în cererea de reexaminare. (Decizia Curții Constituționale nr. 355/2007; Decizia nr. 31/2016). Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale:

- în cadrul reexaminării trebuie reanalizate textele cuprinse în cererea Președintelui României, precum și cele care au legătură cu acestea, fiind necesară corelarea tehnico-legislativă a tuturor dispozițiilor din lege (Decizia nr. 991/2008); în cadrul acestei proceduri, reexaminarea legii de către Parlament trebuie să se restrângă la obiecțiunile menționate în cererea Președintelui României iar, în situația în care se dă o altă redactare unor texte sau se completează legea cu noi reglementări,

urmează să se asigure corelările necesare cu textele care au făcut obiectul cererii Președintelui României (Decizia nr. 81/2013);

- având în vedere scopul cererii de reexaminare, respectiv îmbunătățirea actului normativ, nu se poate admite ca reexaminarea să aibă drept consecință adoptarea unei legi cu contradicții sau necorelări între texte, astfel că, în virtutea regulilor de tehnică legislativă, necesitatea coerenței reglementării impune completarea unor texte din lege care nu au făcut în mod expres obiectul cererii de reexaminare, dar care sunt în mod indisolubil legate de acestea (Decizia Curții Constituționale nr. 63/2018).

Nu în ultimul rând, Curtea Constituțională a precizat că „cererea formulată de Președintele României în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție are ca efect reluarea procesului legislativ, cadru în care Parlamentul poate modifica sau completa legea în sensul cerut de Președinte, poate menține legea în forma adoptată inițial sau, dimpotrivă, ținând seama și de punctul de vedere al Președintelui, o poate respinge.” (Decizia nr. 30/2016). În acest sens, instanța de contencios constituțional a reținut și că, dacă cererea de reexaminare vizează doar aspecte punctuale sau dispoziții concrete din lege, iar, în economia actului normativ, acestea se dovedesc a fi esențiale, întrucât constituie fundamentul reglementării, lipsa lor afectând însăși filosofia actului normativ, apare cu evidență faptul că înlăturarea, eliminarea lor va prejudicia întregul act și va conduce la respingerea legii în ansamblul său (Decizia nr. 30/2016, paragrafele 12 și 13, și Decizia nr. 31/2016, paragrafele 11 și 12).

Or, în ceea ce privește legea supusă controlului de constituționalitate, intervențiile legislative anterior menționate, operate dincolo de cele deschise prin cererea de reexaminare, nu au avut în vedere corelări tehnic-legislative impuse de modificarea/completarea textelor supuse reexaminării și nici nu sunt indisolubil legate de acestea. Aceste intervenții legislative, ce nu privesc nici direct, nici indirect textele supuse reexaminării, vizează mai degrabă adaptarea conținutului normativ al legii criticate la dispoziții din alte acte normative, respectiv O.U.G. nr. 88/2017 și O.U.G. nr. 8/2018. Acest tip de intervenție se plasează în afara limitelor reexaminării și încalcă astfel dispozițiile art. 77 alin. (2) din Constituție întrucât soluția constituțională pentru situația constatării existenței în acte legislative diferite a unor norme cu un conținut necorelat nu poate fi aceea a încălcării, a depășirii cadrului procedural permis. Chiar Curtea Constituțională a stabilit că pentru aceste ipoteze

legiuitorul, analizând în ce măsură reglementarea în cauză se mai justifică, are deplina libertate de a decide respingerea legii supuse reexaminării. În plus, cele două ordonanțe de urgență sunt în procedură parlamentară, iar corelarea necesară a textelor în cauză ar fi trebuit să vizeze cadrul dezbaterii în Parlament al celor două proiecte legislative și nu utilizarea unei proceduri specializate și limitate la criticile formulate de Președintele României.

2. Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății conține prevederi ce contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție

La art. I pct. 4 din legea criticată se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12) la art. 172 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Astfel, alin. (11) al art. 172 prevede că: „În cazul reorganizării furnizorilor de servicii medicale prin transferul total sau parțial al activității medicale către o altă entitate cu personalitate juridică, la cererea entității toate avizele de funcționare și acreditările deținute se preiau de drept de către noua entitate juridică, corespunzător drepturilor și obligațiilor aferente activității medicale transferate, cu condiția ca activitatea medicală transferată să nu fie modificată. Autoritățile competente au obligația de a preschimba pe numele entității noi avizul sau autorizația emisă anterior pe numele entității reorganizate”.

Norma introdusă vine în contradicție cu principiul legalității reglementat în art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât instituie obligația preschimbării actului administrativ pe numele noii entități, fără verificarea îndeplinirii vreunor condiții, având în vedere că actul administrativ individual fusese emis conform legii de o autoritate publică în considerarea unei persoane juridice individualizate. Aceste acte administrative individuale (avize de funcționare, autorizații) sunt emise în regim de putere publică, cu scopul de a da naștere unor raporturi juridice pentru o persoană determinată prin chiar conținutul actului. Astfel, aceste acte administrative individuale autorizează sau acreditează o entitate juridică determinată ca aceasta și numai aceasta să desfășoare o anumită activitate pentru care legea prevede necesitatea obținerii avizului, respectiv a autorizației, în nici un caz nu autorizează sau acreditează activitatea desfășurată de orice entitate juridică.

Totodată, alin. (12) al aceluiași art. 172 prevede că: „În cazul reorganizării furnizorilor de servicii medicale prin transferul total sau parțial al activității medicale

către o altă entitate cu personalitate juridică, la cererea entității contractele de furnizare de servicii medicale încheiate cu casele de asigurări de sănătate și aflate în derulare se preiau de drept de către noua entitate juridică, corespunzător drepturilor și obligațiilor aferente activității medicale transferate, cu condiția ca activitatea medicală transferată să nu fie modificată”. Și această dispoziție încalcă principiul legalității consacrat în art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa privind claritatea legii. Astfel, conform art. 84 din Contractul - cadru ce reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018-2019, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 140/2018, în vederea intrării în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, furnizorii de servicii medicale trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) să fie autorizați conform prevederilor legale în vigoare; b) să fie evaluați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; c) să fie acreditați, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, pentru anul 2019; d) să depună, în vederea încheierii contractului, toate documentele necesare în termenele stabilite pentru contractare.

Or, legea criticată nu precizează dacă entitatea cu personalitate juridică ce solicită preluarea contractelor de furnizare de servicii medicale aflate în derulare este obligată la respectarea acelorași condiții, ceea ce conduce la posibilitatea transferării activității medicale de interes public către entități private neautorizate în acest sens.

3. Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății conține prevederi ce contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (1) din Constituție

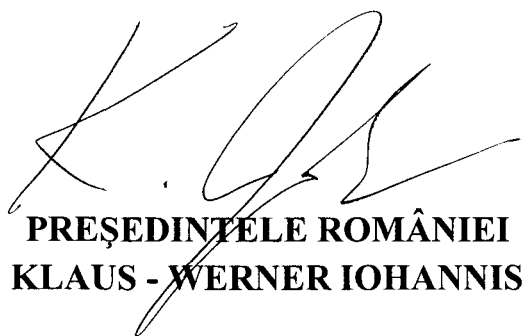
La art. I pct. 8 și pct. 9 din legea supusă controlului de constituționalitate - ce modifică și completează art. 391 din Legea nr. 95/2006 - se stabilesc condițiile în care medicii se vor pensiona. Prin modificarea introdusă la art. 391 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 se prevede că medicii se vor pensiona la vârsta de 67 de ani, indiferent de sex. Totodată, prin modificarea introdusă la art. 391 alin. (7) din Legea nr. 95/2006 se prevede că medicii care au împlinit vârsta de 65 de ani nu pot deține funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, al ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, al autorităților de sănătate publică, al CNAS, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, precum și în

cadrul spitalelor publice și al oricărei alte unități sanitare publice.

Deși această interdicție există și în prezent, norma este corelată cu actuala prevedere, potrivit căreia vârsta de pensionare este de 65 de ani. Or, noua reglementare cuprinsă la art. 391 alin. (7) nu se mai corelează cu cea de la art. 391 alin. (1), aspect de natură să lipsească norma de claritate și precizie, contrar exigențelor impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Mai mult, dispozițiile art. 391 alin. (7), astfel cum sunt modificate în legea criticată, nu se corelează nici cu dispozițiile art. 185 alin. (14) din Legea nr. 95/2006, ce prevăd că în unitățile sanitare publice, profesorii universitari, medicii membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale și ai Academiei Române, medicii primari doctori în științe medicale pot ocupa funcții de șef de secție până la vârsta de 70 de ani, cu aprobarea managerului și cu avizul consiliului de administrație al spitalului. Așadar, se instituie un tratament diferențiat, nejustificat obiectiv și rațional, între medicii care nu sunt cadre didactice și persoanele care dețin una dintre calitățile enumerate la art. 185 alin. (14), contrar art. 16 alin. (1) din Constituție.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății este neconstituțională.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS**